4 de juliol: Santa Isabel de Portugal

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,31-40): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «(...) Els justos li respondran: 'Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?'. El rei els respondrà: 'Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu'».

Santa Isabel de Portugal (1271–1336)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem santa Isabel de Portugal (1271-1336): fou una reina consort, mare de família, pacificadora incansable i terciària franciscana, canonitzada per l'Església Catòlica (1625) per la seva vida de pietat, caritat i compromís amb la pau. És una figura venerada pel seu lliurament als pobres, pel seu profund esperit cristià i per la seva capacitat en la mediació de conflictes.

Des de nena mostrà una inclinació especial per la vida d'oració, el dejuni i les bones obres. Als 12 anys, Isabel fou donada en matrimoni al rei Dionís I de Portugal (era costum en les aliances reials de l'època). Malgrat les infidelitats del seu espòs i de la vida cortesana freqüentment de disbauxa, Isabel es mantingué fidel als seus valors cristians. Reeixí a conciliar el seu paper de reina amb una vida de pregària, dejuni i ajut constant vers els necessitats. Després de la mort del seu marit el 1325, Isabel es retirà a viure en el monestir de les Clarisses Pobres de Coïmbra, on hi entrà com a terciària franciscana, i visqué amb senzillesa, oració i caritat, sense deixar d'actuar com a mitjancera i figura d'autoritat moral.

—És patrona dels pacificadors. El seu llegat va més enllà de la història de Portugal i la converteix en una de les grans figures femenines de l'Església.